

хората, та дано стари грѣхове да плати, при Бога чистъ да отиде.

А Стоилчо преора три пѣти широката мера, очисти камънитѣ и направи една нива, дето селото не бѣ виждало. И забогатѣ много. Най-

голѣмитѣ кѣщи сега въ Диканка сж неговитѣ. А челядь отвѣди, каквато тогава чорбаджи Златилъ отъ сърце му пожела: неговитѣ синове сж начело на всички работи въ село.

Е. Кювл

ЦАНКО ДЮСТАБАНОВЪ

Съ юначна, хубава осанка,
ти бѣ начетенъ, ученъ мжжъ,
ти съ рискъ, о Дюстабановъ Цанко,
се хвърли въ гибель не веднѣжъ!

Войвода легендаренъ, уменъ,
на Габровския комитетъ —
ти мина пѣтъ, подъ градъ куршуми,
и като лъвъ въвъ бой летѣ!

Раненъ и заболѣлъ опасно,
ти бѣ предаденъ на врага:
на изтезания ужасни —
да бждешъ битъ, оплютъ, руганъ!

И въвъ града на родна слава,
тамъ, дето Янтра вѣчно пѣй,
ти подъ бесилка се изправи —
животъ свободенъ да изгрѣй!

Ненчо Савовъ

БРАТЯ МИЛАДИНОВИ

О, братя Миладинови, — два стълба
гранитни въ тѣй отдавнашнитѣ
дни, —
две имена известни, вѣчни, скжпи,
забрава нѣма да ви затѣмни!
Вие бѣхте просвѣтителѣ любими,
учители на нашия езикъ,
вий водихте борба докрай, съ години,
вий бѣхте честни и до сетенъ мигъ!

Обичани и търсени отъ роба,
напразени отъ всички врагове,
за васъ отрано бѣ отворенъ гроба,
за васъ, достойни, будни синове!
По клевета — захвърлени въ тъмница,
угаснахте далечъ отъ домъ, отъ
свой,
като светци и вѣрски мжченици,
едва въ смъртта намѣрихте покой!

Поклонъ, поклонъ, о братя
благородни!

Вий дадохте живота си безъ жалъ,
съ едничка цель — да грѣйнатъ дни
свободни!

Поклонъ предъ свѣтлия ви идеалъ!

Ненчо Савовъ